

بررسی ویژگی‌های خمیرکاغذ شیمیایی تهیه شده از کاه برنج به روش سولفیت فرمالدھید

کامل محمدزاده سقاواز^{*} و حسین رسالتی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد خمیرکاغذ، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران

^۲ استاد تکنولوژی خمیر و کاغذ، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی اثرگذاری افزودن فرمالدھید به مایع (لیکور) سولفیت برای تهیه خمیرکاغذ از کاه برنج انجام شد. کاه برنج (رقم طارم) از شالیزارهای سلمانشهر تهیه شده و به آزمایشگاه صنایع چوب کاغذ دانشگاه گرگان برای انجام آزمایش‌ها منتقل شده است. شرایط پخت برای تولید خمیرکاغذ شامل دمای پخت ۱۶۰ درجه سلسیوس، زمان پخت: ۳۰، ۶۰ و ۹۰ دقیقه و با مصرف مواد شیمیایی (سولفیت سدیم ۱۶٪، فرمالدھید ۴٪ و ۶٪) بر پایه وزن ماده خشک مصرفی بوده است. به منظور بررسی اثرگذاری فرمالدھید چهار تیمار مختلف در محدوده عدد کاپای ۱۲-۱۴ گزینش شدند. از هر نوع خمیر، کاغذ دست ساز ۶۰ گرمی تهیه شد و ویژگی‌های مقاومتی آنها با استفاده از استاندارد TAPPI اندازه گیری شد. نتایج آزمایش‌ها نشان داد که استفاده از فرمالدھید در مایع پخت سولفیت علاوه بر ماده فعال $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ معادل ۲ واحد هیدروکسید سدیم آزاد می‌کند. یون هیدروکسیل که باز بسیار قوی می‌باشد، به طور قابل توجهی لیگنین‌زدایی را آسان کرده و یون $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ به دست آمده نیز در واکنش با لیگنین با سولفون‌دار کردن واحدهای لیگنین سبب تسهیل در لیگنین‌زدایی و بهبود گزینش پذیری در لیگنین‌زدایی، بازده خمیرکاغذ در عدد کاپای همانند و همچنین بهبود ویژگی‌های مکانیکی خمیرکاغذ می‌شود.

واژه‌های کلیدی: کاه برنج، خمیرکاغذ، سولفیت سدیم، فرمالدھید، ویژگی‌های مقاومتی کاغذ

مقدمه

که بیشینه بازده در یک کاپای همانند در خمیرکاغذ اتانل-قلیا نسبت به دو خمیرکاغذ کرافت و سودا دارای بازده بیشتری (۸.۳ تا ۱۵.۸ درصد) بود. ویژگیهای فیزیکی سه نوع خمیرکاغذ تهیه شده از کاه گندم، تفاوت محسوسی با هم نداشتند در حالی که ویژگیهای مقاومتی خمیرکاغذ اتانل - قلیا به طور عمدۀ نسبت به دو نوع دیگر خمیرکاغذ کمتر بود (Ziaie-Shirkolaee, ۲۰۰۷)، اثرگذاری پخت دی متیل فرم آمید کاه گندم (سلسیوس) و زمان (۱.۵، ۳ و ۲ ساعت) و نسبت حلال آلی دی متیل فرم آمید (۵۰٪ و ۷۰٪) بود. نتایج نشان داده است که خمیر کاغذ با مقاومت مکانیکی بالا در دمای ۲۱۰ درجه سلسیوس، زمان ۱۵۰ دقیقه با دی متیل فرم آمید ۵۰٪ بدست آمده است، دما به طور عموم در مقایسه با درصد دی متیل فرم آمید نقش کمتر داشته است. پخت دی متیل فرم آمید در مقایسه با پخت کرافت درجه پلیمریزاسیون سلولز را کمتر کاهش داده و در نتیجه خمیرکاغذ دی متیل فرم آمید دارای مقاومت مکانیکی بیشتری نسبت به خمیرکاغذ کرافت بوده است (Hoang Quoc Lam and Hmkaran, ۲۰۰۱).

خمیرکاغذ از کاه برنج را با استفاده از فرمیک اسید در دما، زمان های پخت و غلظت های اسید مختلف را مورد بررسی قرار دادند. ایشان درصد لیگنین زدایی نزدیک به ۸۵٪ با یک بازده ۴۴.۴ درصدی خمیر در شرایط پخت به نسبت ملایم (demای ۱۰۰ درجه سلسیوس زمان پخت ۶۰ دقیقه غلظت ۹۰٪/اسید فرمیک) اعلام نمود (Jimenez L. and Hmkaran, ۲۰۰۰).

XMIR کاغذ از فرمالدهید را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد میزان بالای هلوسلولز در مقادیر پایین لیگنین و مواد استخراجی اتانول-بنزن در شرایطی به دست می آید که سطوح بالای عامل های فرآیندی از جمله دما، زمان و درصد ماده شیمیایی بکار گرفته شده باشد.

چالش‌های کنونی صنایع خمیرکاغذ دستیابی به کیفیت بهینه خمیرکاغذ و در عین حال سازگار با محیط زیست و با استفاده از مصرف کمتری آب، انرژی و مواد خام و به کمینه رساندن آلودگی ناشی از پساب‌های حاصل از پخت مواد خام و رنگبری آنها می‌باشد، به ویژه فرایند پخت پساب بسیار آلاینده را تولید می‌کند (به عنوان مثال فرایندهای سولفیت و کرافت)، دلایل بالا لزوم استفاده از فرایندهای نو با سرمایه‌گذاری متوسط برای دستیابی به فراورده‌های با کیفیت کم هزینه و در عین حال سازگار با محیط زیست را می‌رساند. این امر می‌تواند با کاربرد فرایندهایی که با استفاده از حللاهای آلی و یا اصلاح فرایندهای متداول عملیاتی شود. یکی از فرایندهای تولید خمیرکاغذ، فرایند شیمیایی سولفیت سدیم می‌باشد. این فرایند که بیشتر برای تولید خمیرکاغذ از پهن برگان مورد استفاده قرار می‌گیرد، پس از فرایند کرافت از مهم‌ترین فرایندهای شیمیایی مورد استفاده درجهان به شمار می‌رود که دارای برتری هایی نسبت به فرایند کرافت از جمله درجه روشی اولیه بالاتر و پالایش پذیری بهتر می‌باشد.

اما از جمله نارسایی های گسترش نیافتن فرایند سولفیت سدیم بحث آلودگی و بازیابی نشدن مواد شیمیایی مصرفی می‌باشد که در مقایسه با فرایند کرافت که مواد شیمیایی مصرفی بازیابی می‌شود، باعث نفوذ گسترش آلودگی می‌شود (ججازی ۱۳۸۴)، ویژگیهای خمیرکاغذ به دست آمده از کاه برنج به روش سودا آنتراکینون را مورد بررسی قرار داد. ایشان نتایج مقاومت‌های مکانیکی شامل طول پارگی، شاخص کشش، شاخص پارگی، شاخص ترکیدن خمیرکاغذ سودا آنتراکینون کاه برنج را به ترتیب برابر با ۷/۱۶ km، ۳/۹ KPam²/g، ۴ mNm²/g، ۷۰/۲ Nm/g (Mehdouei and Hmkaran, ۱۳۸۵)، تحقیقی در مورد بررسی ویژگیهای خمیر کاغذ اتانول-قلیا، کرافت و سودای تهیه شده از کاه گندم انجام دادند. نتایج تحقیقات نشان داد

مواد و روش ها

کاه برقج مورد استفاده در این بررسی، از شالیزارهای سلمانشهر واقع در استان مازندران تهیه و به آزمایشگاه صنایع چوب و کاغذ دانشگاه گرگان منتقل شد. آنگاه سنبله‌ی ساقه‌ها جدا شده و بقیه ساقه به قطعه‌های ۲-۵ سانتی‌متری تبدیل و در محیط آزمایشگاه در برابر هوا خشک شدند. سپس به منظور تبادل نشدن با محیط در کیسه‌های پلاستیکی قرار گرفتند. پخت خمیر کاغذ از کاه به روش سولفیت فرمالدهید و با استفاده دیگ پخت ناپیوسته‌ی چرخان موجود در آزمایشگاه صنایع چوب و کاغذ دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان که دارای ۶ مخزن به گنجایش ۲/۵ لیتر است، انجام شد.

پس از انجام پخت و سرد کردن سیلندرها، شستشوی خمیرهای تولیدی با آب سرد انجام گرفت. در مرحله بعد خمیرهای یاد شده با استفاده از پالایش گر PFI آزمایشگاهی تا درجه‌های روانی مورد نظر (۴۰۰، ۳۰۰ و ۵۰۰ میلی لیتر در استاندارد کانادایی) پالایش شدند. پس از آن به منظور اندازه گیری ویژگی‌های مقاومتی بر پایه استاندارد ۲۰۲۰m-۸۸ آیین نامه TAPPI^۱، ۱۲ عدد کاغذ دستساز ۶۰ گرمی برای هر یک از تیمارها تهیه و ویژگی‌های فیزیکی و مقاومتی با استفاده از روش‌های استاندارد آیین نامه TAPPI اندازه گیری شد.

تعیین ویژگیهای خمیر کاغذ

عدد کاپا بر پایه استاندارد شماره T360om آیین نامه TAPPI تعیین شد. پالایش خمیر بنابر استاندارد T248om آیین نامه TAPPI و درجه روانی مورد نظر بر پایه استاندارد ۹۲-۲۰۲۰m T227om آیین نامه TAPPI تعیین شد. به منظور اندازه گیری ویژگی‌های مقاومتی بر پایه استاندارد ۸۸-۲۰۲۰m آیین نامه TAPPI، ۱۲ عدد کاغذ دست ساز برای هر نوع از کاغذهای در نظر گرفته شد.

مقدار بالای آلفاسلولز در شرایط زمان پخت دراز مدت، دمای بالا و در غلظت پایین فرمالدهید بدست می‌آید. همچنین غلظت بالای فرمالدهید در دمای پایین می‌تواند در صرفه جویی انرژی موثر باشد. بازده، pH و هلوسلولز، آلفاسلولز، لیگنین و مواد استخراجی اتانول-بنزن حساسیت بیشتری به تغییرات زمان پخت نسبت به غلظت فرمالدهید را نشان دادند.^(۳)

He Wei و همکاران^(۴)، تاثیر فرمالدهید بر خمیرسازی سولفیت قلیایی کاه گندم را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد میزان مناسب افزودن فرمالدهید به مایع ۲-۱ درصد وزن خشک ماده لیگنوسلولزی می‌باشد. همچنین افزودن فرمالدهید به مایع پخت سبب شتاب در لیگنین‌زدایی و بهبود گزینش پذیری لیگنین زدایی، ویژگی‌های مقاومتی و بهبود قابلیت رنگبری خمیر به دست آمده شده است^(۱۱). پژوهش پیش رو با هدف تولید خمیر کاغذی با ویژگی‌های مکانیکی بالا و همچنین برای کنترل و کاهش بار آلودگی پساب به دست آمده از پخت مواد لیگنوسلولزی با اصلاح فرایند پخت سولفیت سدیم با فرمالدهید در صدد کاهش اثرگذاری‌های منفی پخت مواد سلولزی که منجر به افت بازده، افت ویژگی‌های مکانیکی، نوری و همچنین افزایش هزینه‌ها می‌شود انجام گرفته شد. فرمالدهید در واکنش با سولفیت‌سدیم علاوه بر ماده فعال $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ معادل ۲ واحد هیدروکسید سدیم آزاد می‌کند. یون هیدروکسیل که باز بسیار قوی می‌باشد، به طور قابل توجهی لیگنین‌زدایی را آسان کرده و یون OHSO_3^- به دست آمده نیز در واکنش با لیگنین با سولفون دار شدن واحدهای لیگنین باعث افزایش آبدوستی لیگنین می‌شود. که نتیجه آن بهبود لیگنین زدایی، حفظ هلوسلولز و افزایش بازده در یک کاپای همانند نسبت به تیمار شاهد می‌شود^(۶). حفظ هلوسلولز در یک کاپای مشخص علاوه بر بهبود کیفیت خمیر کاغذ باعث کاهش بار آلودگی پساب تولیدی و اثرگذاری زیست محیطی آن می‌شود. همچنین از کاه برقج به عنوان یک ماده غیر چوبی که می‌تواند جایگزین منابع چوبی شود به عنوان ماده اولیه لیگنوسلولزی استفاده شد.

جدول ۱- عامل های پخت به شرح زیر تعیین شد.

فاکتورهای پخت	
وزن ساقه های کاه	۱۰۰ گرم (بر پایه وزن خشک)
نسبت مایع پخت به کاه (L/W)	: ۱۰:۱
دماهی پخت (°C)	: ۱۶۰
زمان پخت (دقیقه)	: ۹۰
سولفیت سدیم (%)	: ۱۸، ۱۶
فرمالدهید (%)	: ۴، ۲

جدول ۲- ویژگی های کاغذ های دست ساز برابر استانداردهای زیر تعیین شد.

استاندارد	ویژگی ها
T411-om89	ضخامت کاغذ
T414-om88	اندیس مقاومت پاره شدن
T403-om91	اندیس مقاومت ترکیدن
T320-om88	طول پاره شدن
T494-om88	اندیس مقاومت کششی

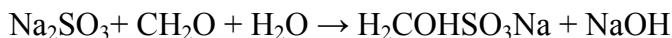
نتایج و بحث

بازده و عدد کاپای خمیرهای تولیدی از کاه برنج با استفاده از فرایند پخت سولفیت فرمالدهید در جدول ۳ نشان داده شده است

جدول ۳- بازده و عدد کاپای خمیرهای تولیدی از کاه برنج در شرایط مختلف پخت سولفیت فرمالدهید

کاپا	میانگین عدد کاپا	میانگین بازده(درصد)	درصد مواد شیمیایی(%)			شماره پخت
			سولفیت	فرمالدهید	AQ	
۲۷	۶۶	۱۶	-	-	-	۱
۲۵	۶۴	۱۸	-	-	-	۲
۱۸/۲	۶۰	۱۶	۲	-	-	۳
۱۶/۴۵	۵۹/۶	۱۶	۴	-	-	۴
۱۳/۸	۵۸	۱۸	۲	-	-	۵
۱۲/۱	۵۸/۲	۱۸	۴	-	-	۶
۱۳/۷	۵۵	۲۰	-	-	-	۷
۱۳/۴	۵۹/۳	۲۰	۴	-	-	۸
۱۲/۷۵	۵۸/۸	۱۸	۴	۰/۱	۰/۱	۹
۱۲/۸	۵۹/۴	۲۰	۴	۰/۱	۰/۱	۱۰

گزینش‌پذیری فرایند لیگنین‌زدایی ناشی از افزودن فرمالدهید به مایع پخت را دید. علت این امر با توجه به سازوکار واکنش می‌تواند بدین گونه باشد که فرمالدهید در واکنش با سولفیت در محیط آبی یون $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ و NaOH بر پایه رابطه زیر تولید می‌شود(۴).

معادله ۱

معادله ۲

برای پخت مناسب است. پختهای ۲، ۶، ۹ و ۱۰ باعنایت به رابطه بین عدد کاپا و بازده و نیز با هدف تولید خمیر کاغذ قابل رنگبری، به عنوان تیمار بهینه در محدوده عدد کاپای $12/5 \pm 0/5$ گزینش شدند. هر یک از نمونه‌های خمیر کاغذ به طور جدآگانه تا درجه روانی محدوده 370 ± 15 با استفاده از پالایشگر PFI MILL پالایش شدند و آنگاه کاغذ 60 گرمی ساخته شد. در جدول ۴، شمار دور پالایش مورد نیاز برای دست یابی به درجه روانی همانند از تیمارهای گزینش شده نشان داده است. ویژگی‌های کاغذ تولیدی از نمونه‌های مختلف خمیر کاغذ گزینش شده در درجه روانی همانند در جدول ۵ نشان داده شده است.

به طور کلی فرمالدهید باعث بهبود گزینش‌پذیری فرایند لیگنین‌زدایی پخت می‌شود، این امر را می‌توان با مقایسه بازده، عدد کاپای تیمارهای ۱ و ۴ و یا تیمار ۲ و ۶ که در برابر افت نزدیک به ۶ واحد بازده، به ترتیب عدد کاپا با افت ۱۰ واحدی و ۱۳ واحدی را نشان می‌دهند، بهبود

همان‌گونه که دیده شد در واکنش هر مول فرمالدهید با یک مول سولفیت سدیم علاوه بر ماده فعال $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ معادل ۲ مول هیدروکسید سدیم آزاد می‌شود. یون هیدروکسیل که باز بسیار قوی می‌باشد بطور قابل توجهی لیگنین‌زدایی را آسان کرده و یون $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ به دست آمده نیز در واکنش با لیگنین باعث سولفوندار شدن گروههای انتهای کانیفرالدهیدی و ساختارهای استخلاف شده α -کربونیل دار می‌شود. سولفوندار شدن واحدهای لیگنین باعث افزایش آبدوستی لیگنین می‌شود. وجود این دو یون در مایع پخت باعث بهبود لیگنین‌زدایی، حفظ هلوسلولز و افزایش بازده در یک کاپای همانند نسبت به تیمار شاهد می‌شود (۶). مقایسه پختهای اولیه مشخص نموده است که زمان پخت ۹۰ دقیقه و دمای ۱۶۰ درجه سلسیوس

جدول ۴- شمار دور پالایش برای دستیابی به درجه روانی همانند

کد پخت	AQ	فرمالدهید	سولفیت	تیمار	
				شمار دور پالایش	درجه روانی پس از (CSF)
S ₁₈	-	-	۱۸	۲۰۰۰	۴۱۰
S ₁₈ F	۴	-	۱۸	۱۵۰۰	۳۸۵
S ₁₈ FA	۴	۰/۱	۱۸	۱۵۰۰	۳۸۵
S ₂₀ FA	۴	۰/۱	۲۰	۱۲۰۰	۳۹۰

S₁₈: سولفیت سدیم ۱۸ درصد

F: فرمالدهید ۴ درصد

S₂₀: سولفیت سدیم ۲۰ درصد

A: آنتراکینون ۰/۱ درصد

جدول ۵- نتایج تولید خمیر سولفیت فرمالدھید در درجه روانی ۳۷۰

S ₁₈	S _{18F}	S _{18FA}	S _{20FA}	کد پخت ها ویژگی مورد بررسی
۰/۴۳	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۴	چگالی کاغذ(g/cm ³)
۱۴۷/۷	۱۴۱/۱۲	۱۴۵/۲	۱۴۶/۳	ضخامت کاغذ(μ)
۱/۹۸	۲/۳	۲/۷۴	۳/۶	شاخص مقاومت به ترکیدن(Kpam ² /g)
۲۰/۱	۲۵/۲۱	۳۱/۳۳	۳۲/۶۵	شاخص مقاومت به کشیدگی(N.m/g)
۵/۷	۶/۸۸	۷/۶۴	۸/۱۴	شاخص مقاومت به پاره شدن(N.m ² /g)
۴	۶	۹	۱۰/۵	مقاومت به تا شدن(شمار جفت تا)
۵۲/۱	۴۷/۶	۴۱/۲	۴۰/۲	درجه روشنی(درصد)
۹۳/۵۴	۹۲/۲۰	۹۰/۷۵	۸۹/۸	ماتی (درصد)

S₁₈: سولفیت سدیم ۱۸ درصد
S₂₀: سولفیت سدیم ۲۰ درصد

F: فرمالدھید ۴ درصد
A: آنتراکینون ۰/۱ درصد

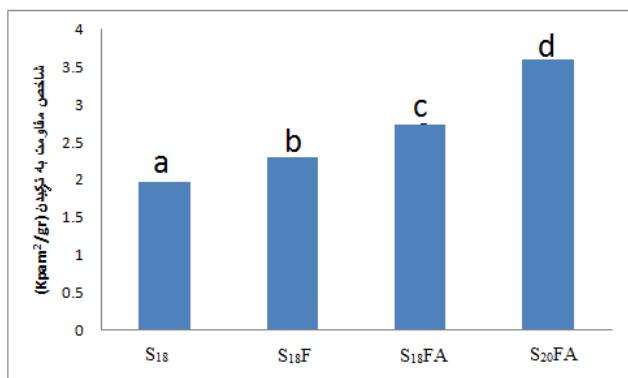
داری در سطح اعتماد ۹۵ درصد می‌باشد). مقاومت به کشش

شاخص مقاومت به کشش کاغذ تولیدی از پخت دارای فرمالدھید نسبت به پخت بدون فرمالدھید بیشتر می‌باشد که علت این امر را می‌توان به گزینش پذیری بهتر در فرایند لیگنین زدایی اشاره کرد که منجر به پالایش پذیری بهتر ایجاد شده توسط فرمالدھید نسبت داد که به دنبال آن، انعطاف پذیری افزایش و به احتمال یافتن افت درازای الیاف کاهش می‌یابد که منجر به افزایش شاخص مقاومت کششی می‌شود. جدول تجزیه واریانس مقاومت کششی نشان می‌دهد که اختلاف معنی داری بین میزان های آزمون مقاومت به کشش کاغذ ساخته شده در سطح ۵٪ وجود دارد (حرروف نایکسان در نمودار ۲ نشان دهنده معنی داری در سطح اعتماد ۹۵ درصد می‌باشد).

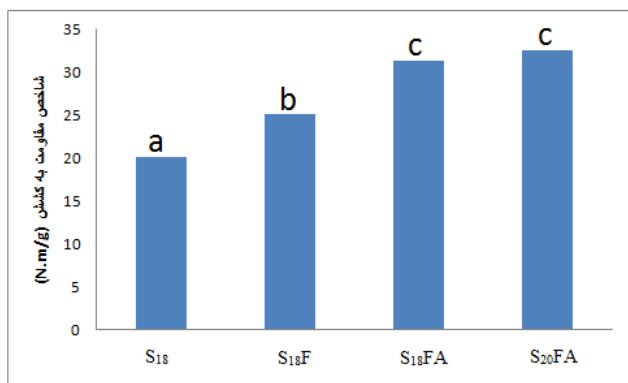
بررسی ویژگیهای مقاومتی کاغذ دست ساز مقاومت به ترکیدن

شاخص مقاومت به ترکیدگی کاغذ تولیدی از پخت دارای فرمالدھید نسبت به بدون فرمالدھید بیشتر می‌باشد که علت این امر را می‌توان به گزینش پذیری^۲ مناسب فرمالدھید در واکنش لیگنین زدایی پخت نسبت داد که باعث بهبود لیگنین زدایی و حفظ هلوسلولز که در نهایت باعث بهبود آبدوستی الیاف که به پالایش پذیری بهتر منتهی می‌شود. که این پدیده موجب افزایش انعطاف-پذیری و به احتمال افت کمتر درازای الیاف می‌شود که به دنبال آن اتصال بین الیاف افزایش می‌یابد که در نتیجه آن مقاومت به ترکیدگی کاغذ نیز بیشتر می‌شود. تجزیه واریانس میانگین میزان های مربوط به آزمون ترکیدن نشان می‌دهد که بین میزان های آزمون مقاومت به ترکیدن کاغذ ساخته شده، از نظر آماری در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار وجود دارد. همچنین مقایسه میانگین ها بیانگر از آن است که میانگین آزمون مقاومت ترکیدن کاغذ دست ساز در چهار گروه مختلف قرار می‌گیرند (حرروف نایکسان در نمودار ۱ نشان دهنده معنی-

² Selectivity

نمودار ۱- تغییرات شاخص مقاومت به ترکیدگی در تیمارهای مختلف

نمودار ۲- تغییرات شاخص مقاومت به کشش در تیمارهای مختلف

(حروف نایکسان در نمودار ۳ نشان دهنده معنی‌داری در سطح اعتماد ۹۵ درصد می‌باشد).

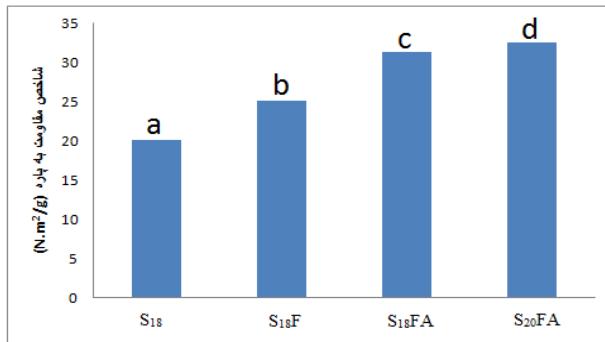
مقاومت به پاره شدن

شاخص مقاومت به پاره شدن کاغذ تولیدی از پخت دارای فرمالدهید نسبت به بدون فرمالدهید بیشتر می‌باشد که علت آن را می‌توان به پالایش پذیری به نسبت بهتر که در نتیجه بهبود گرینش پذیری ایجاد شده با فرمالدهید نسبت داد که باعث افزایش واکشیدگی الیاف در حین پالایش و آسیب‌دیدگی کمتر آنها شده است. با توجه به داده‌های جدول تجزیه واریانس، می‌توان نتیجه گرفت که بین میزان‌های آزمون مقاومت در برابر پاره شدن کاغذ ساخته شده، از نظر آماری در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌دار وجود دارد. جدول تجزیه واریانس نشان می‌دهد که اختلاف معنی‌داری بین میزان‌های مقاومت به پاره شدن کاغذ ساخته شده در سطح ۵ درصد وجود دارد.

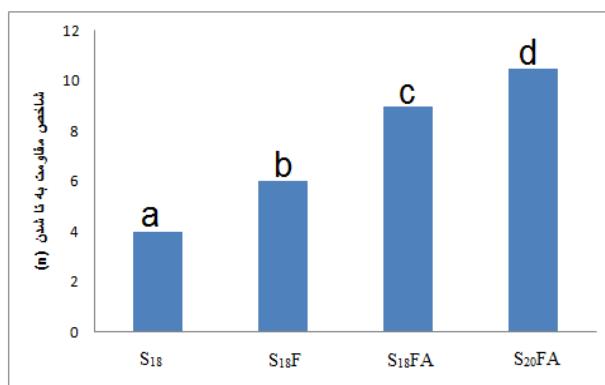
مقاومت به تا شدن
مقاومت به تا شدن کاغذ تولیدی از پخت دارای فرمالدهید نسبت به بدون فرمالدهید بیشتر می‌باشد که علت آن را می‌توان به پالایش پذیری به نسبت بهتر که در نتیجه بهبود گرینش پذیری ایجاد شده با فرمالدهید نسبت داد که باعث افزایش ضمن افزایش دادن انعطاف-پذیری و بهبود اتصال‌های بین الیاف باعث افت آسیب-دیدگی دیواره الیاف می‌شود. با توجه به داده‌های جدول تجزیه واریانس، می‌توان نتیجه گرفت که بین میزان‌های آزمون مقاومت به تا شدن کاغذ ساخته شده، از نظر آماری در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌دار وجود ندارد.

نمودار ۴ نشان دهنده‌ی معنی‌داری در سطح اعتماد ۹۵ درصد می‌باشد).

با توجه به داده‌های جدول تجزیه واریانس اختلاف معنی‌داری بین میزان‌های آزمون مقاومت به تا شدن کاغذ در سطح ۵ درصد وجود ندارد (حروف نایکسان در

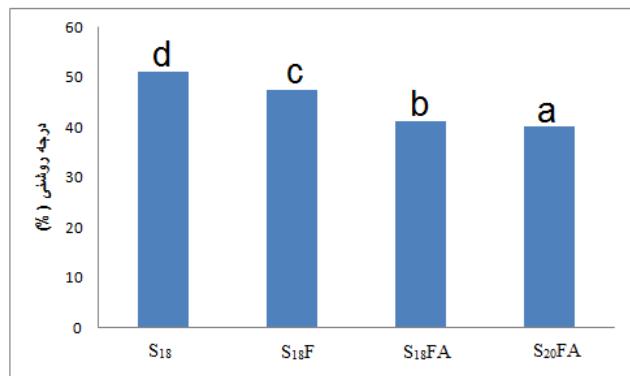
نمودار ۳- تغییرات شاخص مقاومت به پاره شدن در تیمارهای مختلف

نمودار ۴- تغییرات مقاومت در برابر تا شدن در تیمارهای مختلف

می‌دهد که اختلاف معنی‌داری بین میزان درجه روشی کاغذ دست‌ساز ساخته شده از نظر آماری در سطح ۵ درصد وجود دارد (حروف نایکسان در نمودار ۶ نشان دهنده‌ی معنی‌داری در سطح اعتماد ۹۵ درصد می‌باشد).

درجه روشی
همانطور که مشخص است، در همه حالت‌ها میزان درجه روشی در تیمار که از فرمالدهید و آنتراکینون در ترکیب مایع سولفیت استفاده شده است (S₂₀FA، S₁₈FA)، کاهش یافته است. علت آن را می‌توان به تشکیل هیدروکسیدسدیم در طی واکنش فرمالدهید با سولفیت-سدیم و در نتیجه افزایش میزان pH قلیائیت مایع پخت و نیز تاثیر آنتراکینون به لحاظ ایجاد نوعی سایه رنگ زرد در خمیرکاغذ نسبت داد. جدول تجزیه واریانس نشان

نمودار ۵- تغییرات درجه روشنسی در تیمارهای مختلف

رسانده شد و از آن کاغذهای دست ساز استاندارد برای ارزیابی ویژگی های فیزیکی، مکانیکی و نوری ساخته شد. نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس و آزمون دانکن نشان داد که خمیر کاغذ تولیدی از تیمار ۴ به استثنای ویژگی های نوری و اندیس مقاومت به پاره شدن در همه ویژگی ها بهینه تر از دیگر تیمارها بوده است. به طور کلی ویژگی های مقاومتی کاغذهای دست ساز تولیدی از تیمارهای دارای فرمالدهید نسبت به تیمار شاهد برتر بوده [۱۱]. همچنین با افزایش میزان سولفیت از ۱۸ درصد به ۲۰ درصد باعث افت مقاومت به پارگی شد که علت آن می تواند به آسیب دیدگی الیاف باشد. همچنین با افزایش میزان سولفیت مقاومت به ترکیدگی افزایش یافت، که علت آن را می توان به انعطاف پذیرتر شدن الیاف و ایجاد قابلیت اتصال های هیدروژنی بیشتر نسبت داد. علاوه بر این میزان نرمه ها نیز در خمیر پالایش شده افزایش می یابد و با قرار گرفتن آنها در بین الیاف پالایش شده، موجب افزایش مقاومت به ترکیدگی شده، با افزایش میزان سولفیت، مقاومت به تاه شدن نیز افزایش یافته است که علت آن را نیز می توان به افزایش اتصال های بین الیاف ارتباط داد [۱۱].

درجه روشنسی خمیر و کاغذ با افزودن فرمالدهید در نبود و یا با بود آنتراکینون در مایع پخت سولفیت، موجب کاهش درجه روشنسی شده است و کمترین میزان آن در حالتی که از فرمالدهید به همراه آنتراکینون استفاده شده است دیده شد که علت آن را می توان به تشکیل

بحث و نتیجه گیری

این تحقیق با هدف بررسی تولید خمیر کاغذ سولفیت فرمالدهید از کاه برقج انجام شد. با توجه به بازده تولید خمیر کاغذ و عدد کاپا هر یک از پختها و نیز ضرورت رنگبری خمیر کاغذ، پخت بهینه با شرایط قلیائیت٪ ۲۰ و فرمالدهید٪ ۴ در زمان پخت ۹۰ دقیقه، در دمای ۱۶۰ درجه سلسیوس و با بازده٪ ۵۹/۴ و عدد کاپا ۱/۸ مناسب ترین خمیر کاغذ تولیدی گزینش شد. فرمالدهید در واکنش با سولفیت سدیم برابر معادله ۱ و ۲ همان گونه که مشخص است از واکنش هر مول فرمالدهید با یک مول سولفیت سدیم علاوه بر ماده فعال $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ معادل ۲ مول هیدروکسید سدیم آزاد می شود. در نتیجه باعث افزایش درصد یون $\text{CH}_2\text{OHSO}_3^-$ و یون هیدروکسیل در محیط واکنش می شود [۴]. یون هیدروکسیل که باز بسیار قوی می باشد به طور قابل توجهی لیگنین زدایی را آسان کرده و یون HSO_3^- به دست آمده در واکنش با لیگنین باعث سولفوندار شدن گروههای انتهایی کانیفرالدهیدی و ساختارهای استخلاف شده آ-کربونیل دار شده، که سوافون دار شدن واحدهای لیگنین باعث افزایش آبدوستی لیگنین که نتیجه وجود این دو یون در مایع پخت باعث بهبود لیگنین زدایی، حفظ هلوسلولز و افزایش بازده در یک کاپا ی همانند نسبت به تیمار شاهد می شود [۶]. به منظور ارزیابی ویژگی های مقاومتی و نوری کاغذ، خمیر کاغذ سولفیت فرمالدهید به درجه روانی ۴۰۰ csf

نیز تاثیر آنتراکینون به ایجاد نوعی سایه رنگ زرد در
خمیرکاغذ نسبت داد.

هیدروکسیدسدیم در طی واکنش فرمالدھید با سولفیت-
سدیم و در نتیجه افزایش میزان pH قلیائیت مایع پخت و

منابع

- 1-Hejazie, S. 2005. The Survey of Using Alkaline Sulfite-Antrakinon Method instead of Soda Procedure. *Journal of the Iranian Natural Res.* 60:3.981-988.
- 2-Jime'nez, L. De la Torre, M.J. Maestre, F. Ferrer, J.I. Pe'rez, I. 1997a. Organosolv pulping of wheat straw by use of phenol. *Bioresour. Technol.* 60 (3), 199–205.
- 3- Jimenez, L. Perez, I. de la Torre, M.J. Lopez, F. Ariza J, 2000. Use of formaldehyde for making wheat straw cellulose pulp. *Bioresource Technology*. 38: 39-47
- 4-Kiryushov, V. N.. Skvortsova, L. I, 2005. Optimal Conditions for Masking of Sulfite Anions with Formaldehyde in Iodometric Titration of Photographic Fixing Solutions. *Russian Journal of Applied Chemistry, Vol. 78, No. 4, 2005, pp. 552 – 555. Translated from Zhurnal Prikladnoi Khimii, Vol. 78, No. 4, 2005, pp. 559-562.*
- 5-Mahdavi et al, 2006. The Survey of Alkaline-Ethanol Paper Pulp Properties by Kraft Paper Pulp and Soda made of Wight Straw. Biannual Scientific-Research Journal of Iran Wood and Paper Science Researches. 21:2.105-114.
- 6-MirShokraei, S. 1995. Wood and Paper Technology, Payam Noor University Press, Tehran, 1:79. (Translated in Persian).
- 7- Quoc Lam, H . Le Bigot, Y. Delmas, M. Avignon,G, 2000. Formic acid pulping of rice straw. *Industrial Crops and Products* 14 (2001) 65–71
- 8-Shatalov, A.A., Pereira, H., 2002. Carbohydrate behavior of *Arundo donax* L. In ethanol alkali medium of variable composition during organosolv delignification. *Carbohydr. Polym.* 49 (3), 331–336.
- 9-Shatalov, A.A., Pereira, H., 2005. *Arundo donax* L. reed: new perspective for pulping and bleaching Part 4, peroxide bleaching of organosolv pulps. *Biores. Technol.* 96, 865–872.
- 10-Shatalov, A.A., Pereira, H., 2007. Polysaccharide degradation during ozone-based TCF bleaching of non-wood organosolv pulps. *Carbohydr. Polym.* 67 (3), 275–281.
- 11- Wei, H. Die-sheng, T . Zhong-zheng, L. 1994. Effect of Formaldehyde during Alkaline Sulfite Pulping of Wheat Straw. *Journal of the China . China Pulp & Paper.*1994-00
- 12- Ziae-Shirkolaee, Y. Mohammadi-Rovshandeh, J. Rezayati-Charani, P. Rezayati-Charani, M.B, 2007. Influence of dimethyl formamide pulping of wheat straw on cellulose degradation and comparison with Kraft process. *Bioresource Technology*. 89: 513-520

The Survey of Chemical Paper Pulp Properties Produced from Rice Straw Based on Formaldehyde Sulfide Method.

k. Mohamadzadeh Saghavaz^{*1} and H. Resalati²

Abstract

The aim of this study was to evaluate the effect of formaldehyde addition to Sodium Sulfide cooking liquor for chemical Pulp Production from rice straw. Rice straw (*oryza sativa*) was collected from the rice field of Salmanshahr and was carried to the laboratory of wood and paper in Gorgan University. Digestion conditions of pulp included cooking temperature of 160 °C, digestion times of 30, 60 and 90 min and useing chemical (16, 18 and, 20% Sodium sulfite and 4 and 6% formaldehyde) based on oven dry dosages weight of raw material. Four different treatments, at a Kappa number ranges of 12 - 14 were selected from each pulp In order to evaluate the effect of formaldehyde added based on Kappa number and pulp yield relations. Hand sheets with grammage of 60 g/m² were prepared from each of pulp samples and their properties were measured using the related Tappi standard. The results indicated that the addetion of formaldehyde in sulfite liquor increased the pulp yield at the same Kappa number, accelerated delignification rate and improved delignification selectiving as well as improving the mechanical properties of paper.

Keywords: Rice straw, Paper Pulp, Sulfide sodium, Formaldehyde, Mechanical properties

---

* Corresponding author: Email: k.mohamadzade@yahoo.com